

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ПЕРША ДИСЦИПЛІНАРНА ПАЛАТА
РІШЕННЯ

5 жовтня 2018 року

Київ

№ 3077/1дп/15-18

**Про притягнення судді
Коростенського міськрайонного
суду Житомирської області
Коренюка В.П. до дисциплінарної
відповідальності**

Перша Дисциплінарна палата Вищої ради правосуддя у складі головуючого – Шапрана В.В., членів Говорухи В.І., Комкова В.К., Маловацького О.В., заслухавши доповідача – члена Першої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Гусака М.Б., розглянувши дисциплінарну справу, відкриту за скаргою прокуратури Житомирської області стосовно судді Коростенського міськрайонного суду Житомирської області Коренюка Валерія Петровича,

встановила:

ухвалою Першої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя від 13 липня 2018 року № 2268/1дп/15-18 стосовно судді Коростенського міськрайонного суду Житомирської області Коренюка В.П. відкрито дисциплінарну справу за скаргою прокуратури Житомирської області (унікальний номер 2819/0/20-18).

Перша Дисциплінарна палата Вищої ради правосуддя дійшла висновку, що наведені у скарзі обставини і доводи прокуратури Житомирської області щодо дій судді Коренюка В.П. при вирішенні справ № 279/11706/15-к (ухвала від 6 січня 2016 року), № 279/8577/15-к (ухвала від 21 травня 2015 року) свідчать про фактичну незгоду із вказаними судовими рішеннями, що не має наслідком дисциплінарну відповідальність судді, який брав участь у його ухваленні.

Водночас, відкриваючи дисциплінарну справу стосовно судді Коростенського міськрайонного суду Житомирської області Коренюка В.П., Перша Дисциплінарна палата Вищої ради правосуддя виходила з того, що в діях вказаного судді при вирішенні питання про долю речових доказів під час ухвалення вироку у справі № 279/10546/15-к вбачаються ознаки дисциплінарного проступку, передбаченого підпунктом «а» пункту 1 частини першої статті 106 Закону України від 2 червня 2016 року № 1402-VIII «Про судоустрій і статус суддів» (далі – Закон № 1402-VIII), яким, зокрема, встановлено, що суддю може бути притягнуто до дисциплінарної відповідальності в порядку дисциплінарного провадження за умисне або

внаслідок недбалості істотне порушення норм процесуального права під час здійснення правосуддя, що унеможливило реалізацію учасниками судового процесу наданих їм процесуальних прав та виконання процесуальних обов'язків.

Так, вироком Коростенського міськрайонного суду Житомирської області від 10 вересня 2015 року (суддя Коренюк В.П.) затверджено угоду про визнання винуватості від 8 вересня 2015 року, укладену між прокурором та обвинуваченим. ОСОБА_1 визнано винуватим у вчиненні злочину, передбаченого частиною другою статті 15, частиною другою статті 240 Кримінального кодексу України, призначено йому покарання у виді штрафу у розмірі 6 800 гривень. Речові докази, а саме: вантажний автомобіль марки «УАЗ-3741», двигун внутрішнього згорання моделі «Мерседес-Бенц» № НОМЕР_1 з водяним насосом (помпою), чотири пластмасові каністри, три сачки для вилову предметів, сімнадцять з'єднувальних шлангів для перекачування води, електрогенератор моделі «FIRMAN SPG-950», освітлювач, повернуто ОСОБА_1 (справа № 279/10546/15-к).

Ухвалюючи вирок від 10 вересня 2015 року, суд виходив із того, що укладення сторонами угоди про визнання винуватості є добровільним, ОСОБА_1 повністю усвідомлює зміст зазначеної угоди про визнання винуватості, яка відповідає вимогам Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України).

Визнавши доведеним факт замаху на видобування бурштину із застосуванням спеціального обладнання, яке визнане речовим доказом, суддя Коренюк В.П. послався на статтю 100 КПК України та повернув ці речові докази ОСОБА_1.

Обмежившись лише посиланням на статтю 100 КПК України, суддя Коренюк В.П. не врахував при цьому положення пункту 1 частини дев'ятої цієї статті.

За змістом пункту 1 частини дев'ятої статті 100 КПК України питання про спеціальну конфіскацію та долю речових доказів і документів, які були надані суду, вирішується судом під час ухвалення судового рішення, яким закінчується кримінальне провадження. Такі докази і документи повинні зберігатися до набрання рішенням законної сили. У разі закриття кримінального провадження слідчим або прокурором питання про спеціальну конфіскацію та долю речових доказів і документів вирішується ухвалою суду на підставі відповідного клопотання, яке розглядається згідно із статтями 171–174 цього Кодексу. При цьому гроші, цінності та інше майно, які підшукані, виготовлені, пристосовані або використані як засоби чи знаряддя вчинення кримінального правопорушення та/або зберегли на собі його сліди, конфіскуються, крім випадків, коли власник (законний володілець) не знав і не міг знати про їх незаконне використання. У такому разі зазначені гроші, цінності та інше майно повертаються власнику (законному володільцю).

Із копії матеріалів справи № 279/10546/15-к також убачається, що прокурор Коростенської міжрайонної прокуратури Житомирської області Анацька М.Г. подавала апеляційну скаргу на зазначений вирок, в якій просила змінити його в частині вирішення питання про долю речових доказів.

Ухвалою апеляційного суду Житомирської області від 19 жовтня 2015 року відмовлено у відкритті провадження за вказаною апеляційною скаргю на підставі частини четвертої статті 399 КПК України (не підлягає оскарженню в апеляційному порядку).

У письмових поясненнях суддя Коренюк В.П. зазначив, зокрема, що під час розгляду вказаної справи він дійсно не врахував норми пункту 1 частини дев'ятої статті 100 КПК України. Однак таке рішення прийняв не умисно та не внаслідок недбалості, а в результаті помилкового вирішення питання про долю речових доказів у порядку цієї статті.

На запит члена Першої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Гусака М.Б. щодо кількості ухвалених Коростенським міськрайонним судом Житомирської області вироків про затвердження угод про визнання винуватості за частиною другою статті 15, частиною другою статті 240 Кримінального кодексу України, в яких вирішувалось питання про долю речових доказів, та надання копій таких вироків суд інформував про ухвалення 9 зазначених вироків, серед яких і постановлений суддею Коренюком В.П. вирок від 10 вересня 2015 року.

Так, з вироків від 3 червня 2015 року (справа № 279/8147/15-к), від 19 жовтня 2015 року (справа № 279/10880/15-к), від 13 січня 2016 року (справа № 279/11586/15-к), від 27 січня 2016 року (справа № 279/12265/15-к), від 2 лютого 2016 року (справа № 279/11561/15-к) вбачається, що автомобілі, гужову повозку та коня повернуто володільцям, знаряддя, виготовлені та/чи які використовувалися для видобутку бурштину, – конфісковано в дохід держави. З вироку від 21 вересня 2016 року (справа № 279/2751/16-к) вбачається, що автомобіль ухвалено залишити власнику, знаряддя, виготовлені та/чи які використовувалися для видобутку бурштину, – знищити. В інших двох вироках від 23 жовтня 2015 року (справа № 279/11006/15-к) та від 20 липня 2017 року (справа № 279/5427/16-к) питання про долю речових доказів не вирішувалось.

Зазначене свідчить про те, що судді цього суду, ухвалюючи вирок про затвердження угод про визнання винуватості за частиною другою статті 15, частиною другою статті 240 Кримінального кодексу України, питання про долю речових доказів вирішували відповідно до пункту 1 частини дев'ятої статті 100 КПК України, при цьому знаряддя, виготовлене та/чи яке використовувалося для видобутку бурштину, на відміну від судді Коренюка В.П., володільцям не повертали.

Відповідно до пункту 1 частини п'ятої статті 55 Закону України від 7 липня 2010 року № 2453-VI «Про судоустрій і статус суддів» (у редакції, чинній на час ухвалення суддею Коренюком В.П. вироку) суддя зобов'язаний своєчасно, справедливо та безсторонньо розглядати і вирішувати судові справи відповідно до закону з дотриманням засад і правил судочинства.

Зазначені положення кореспондуються з пунктом 1 частини сьомої статті 56 Закону № 1402-VIII у чинній редакції.

Прояви суддівського свавілля необхідно відрізнити від добросовісної суддівської помилки, тобто помилки без ознак умислу або грубої недбалості. Добросовісність вказує на те, що суддя діяв сумлінно – з належним ставленням до своїх обов'язків встановив фактичні обставини, які підлягають правовій

оцінці, оцінив докази та тлумачив закон, але припустився помилки, яка не була настільки очевидною і однозначною.

Перша Дисциплінарна палата Вищої ради правосуддя враховує таке.

Коренюк Валерій Петрович Указом Президента України від 5 серпня 1998 року № 846/98 призначений суддею Коростенського міськрайонного суду Житомирської області, Постановою Верховної Ради України від 18 вересня 2003 року № 1205-IV обраний суддею цього суду безстроково, 8 листопада 2016 року зборами суддів обраний головою вказаного суду. З огляду на термін перебування Коренюка В.П. на посаді судді, досвід розгляду ним справ та практику вирішення питання про долю речових доказів цим судом у таких самих випадках суддя Коренюк В.П. повинен був володіти достатньою кваліфікацією під час розгляду зазначеної справи та вирішення питання про долю речових доказів.

Визнавши доведеним факт замаху на видобування ОСОБА_1 бурштину із застосуванням спеціального обладнання, яке визнане речовим доказом у кримінальному провадженні, суддя Коренюк В.П. в порушення пункту 1 частини дев'ятої статті 100 КПК України ухвалив рішення про повернення обвинуваченому речових доказів, що були знаряддям вчинення злочину і підлягали конфіскації.

У результаті зазначених дій судді Коренюка В.П. знаряддя, виготовлене та/чи яке використовувалося для видобутку бурштину, залишилося в обвинуваченого, а не вилучено примусово безоплатно у власність держави.

Зазначені обставини свідчать про несумлінне ставлення судді Коренюка В.П. до виконання покладених на нього обов'язків судді.

Надаючи правову кваліфікацію діям судді Коростенського міськрайонного суду Житомирської області Коренюка В.П., Перша Дисциплінарна палата Вищої ради правосуддя встановила, що дії судді Коренюка В.П. не мають характеру простої суддівської помилки, а вказують на неналежне ставлення до службових обов'язків та вчинені внаслідок недбалості, охоплюються складом дисциплінарного проступку, передбаченого підпунктом «а» пункту 1 частини першої статті 106 Закону № 1402-VIII.

Підпунктом «а» пункту 1 частини першої статті 106 Закону № 1402-VIII встановлено, що суддю може бути притягнуто до дисциплінарної відповідальності в порядку дисциплінарного провадження за істотне порушення норм процесуального права під час здійснення правосуддя внаслідок недбалості, що унеможливило реалізацію учасниками судового процесу наданих їм процесуальних прав та виконання процесуальних обов'язків.

Відповідно до частини другої статті 109 Закону № 1402-VIII та частини п'ятої статті 50 Закону України від 21 грудня 2016 року № 1798-VIII «Про Вищу раду правосуддя» під час обрання виду дисциплінарного стягнення стосовно судді враховуються характер дисциплінарного проступку, його наслідки, особа судді, ступінь його вини, наявність інших дисциплінарних стягнень, інші обставини, що впливають на можливість притягнення судді до дисциплінарної відповідальності. Дисциплінарне стягнення застосовується з урахуванням принципу пропорційності.

Згідно із частиною четвертою статті 96 Закону України від 7 липня 2010 року № 2453-VI «Про судоустрій і статус суддів» (у редакції, чинній на час ухвалення суддею Коренюком В.П. вироку від 10 вересня 2015 року) дисциплінарне стягнення до судді застосовується не пізніше трьох років із дня вчинення проступку без урахування часу тимчасової непрацездатності або перебування судді у відпустці.

Як убачається з листа в.о. керівника апарату Коростенського міськрайонного суду Житомирської області від 22 серпня 2018 року № 1/864/2018 з дати вчинення дисциплінарного проступку (10 вересня 2015 року) до 21 серпня 2018 року суддя Коренюк В.П. 213 днів перебував у відпустках та 59 днів був відсутній на робочому місці у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю, всього – 272 дні.

З огляду на викладене зазначений строк стосовно вчиненого суддею Коренюком В.П. дисциплінарного проступку не закінчився.

Враховуючи характер та наслідки дисциплінарного проступку судді Коростенського міськрайонного суду Житомирської області Коренюка В.П., ступінь його вини, за результатами розгляду дисциплінарної справи Перша Дисциплінарна палата Вищої ради правосуддя дійшла висновку про притягнення вказаного судді до дисциплінарної відповідальності та застосування до нього дисциплінарного стягнення у виді догани з позбавленням права на отримання доплат до посадового окладу судді протягом одного місяця.

На підставі викладеного, керуючись статтями 34, 49, 50 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», статтями 106, 109 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», Перша Дисциплінарна палата Вищої ради правосуддя

вирішила:

притягнути суддю Коростенського міськрайонного суду Житомирської області Коренюка Валерія Петровича до дисциплінарної відповідальності та застосувати до нього дисциплінарне стягнення у виді догани з позбавленням права на отримання доплат до посадового окладу судді протягом одного місяця.

Рішення Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя може бути оскаржене до Вищої ради правосуддя в порядку і строки, встановлені статтею 51 Закону України «Про Вищу раду правосуддя».

**Головуючий на засіданні
Першої Дисциплінарної
палати Вищої ради правосуддя**

В.В. Шапран

**Члени Першої Дисциплінарної
палати Вищої ради правосуддя**

В.К. Комков

В.І. Говоруха

О.В. Маловацький

